

Rovaniemen seurakunnan tervehdys 9.7.2016
Yläkemijoen aluekappalainen Topi Litendahl

Arvoisa juhliiva Auttin suku!

5.Moos 32:7. Muistelkaa menneitä aikoja, ajatelkaa menneiden sukupolvien päiviä.

Kokoontukaa yhteen, muistelkaa menneitä aikoja – tässä meille osuva Pyhästä kirjasta nouseva käsky ja kehotus –

Meidän kotikirkkomme seinillä on pyhien kertomusten kuvia, symboleja ja Raamatun kertomuksia. Ennen seurakunnan pääjuhlan alkua ajattelen usein, kuinka ihmiset ovat kokoontuneet yhteen toimittamaan yhteistä palvelusta. Juuri tässä samassa yksinkertaisessa hetkessä toistuu jälleen kerran ne samat muodot ja teot, jotka toteutuivat alkuapostolisena aikana. Seurakunta kokoontuu yhteen, niin kuin ihmiset kerran kokoontuivat Siinain vuorella muistelemaan pyhiä tapahtumia. Nyt alkaa sama juhla kuin joskus ennen ja me saamme olla osallistumassa omalta paikaltamme samaan juhlaan. Tämä pyhä toimitus liittää meidät historialliseen ja kulttuurilliseen ympäristöön, jossa voi kokea ja nähdä menneiden sukupolvien yhteen liittymän.

Samanaikaisesti tämä historiallinen ulottuvuus asettaa tälle pyhälle toimitukselle omia erityisiä haasteita. Mitä tahansa kokoontuminen merkitseekin, on siinä kysymys historiallisesti vanhan kirjan ja nykyhetkessä elämän ihmisen asettamisesta rinnakkain. Tämä on mielenkiintoinen hetki ja tapahtuma. Muinaiset kertomukset, Lähi-Idän

kulttuuri, kielimuuri, ruokatottumukset, sukupuolikäsitykset ja maailmankuvat törmäävät toisiinsa. Tämän kahden maailman kohtaaminen on mielenkiintoinen tapahtuma, jossa lähes toisilleen vastakkaiset maailmankuvat törmäävät toisiinsa: vanha apostolinkyyti kohtaa nykyisen näyttöpäätteiden takaa koko universumia hallitsevan modernin ihmisen. Miten tämä suhde voi toimia?

Seurakuntalaisen kokemusmaailmassa ja meidän päiviemme elämänlaadussa on kysymys hyvin paljon samanlaisten ilmiöiden toistumisesta, kuin kreikankielisen kulttuurin ja roomalaisen kulttuuri-imperiumin aikakaudella. Eräs ystävä totesi, että Raamatunteksteissä on jotain ajatonta ja pyhää, joka on totta joka paikassa ja joka päivä. Samat ilmiöt ja tapahtumat toistuvat ja pätevät myös meidän aikanamme. Ihmisessä elää vapaus-kaipuu, ihminen etsii elämän tarkoitusta ja lohdutusta särkyneelle sydämelle.

Kokoontukaa yhteen ja muistelkaa menneitä aikoja - mielestäni sukuseuran yhteen kokoontumisessa on kysymys jostakin samanlaisesta ilmapiiristä. Muistellaan menneitä aikoja ja koetaan samaistumista ja yhteen liittymistä menneiden sukupolvien aikana, jotka kantautuvat hyvin kauas.

Sukuseurakin saattaa elää samojen haasteiden edessä kuin tässä ajassa vaeltava kirkko. Miten kuperkeikkaiässä vaeltava nuori tai jopa nuori aikuinen kuulee tämän kauniin kehotuksen – muistelkaa menneitä aikoja.

Usein nuoren vaeltajan katse on tulevaisuudessa ja huomissa päivässä, ei välttämättä menneisyydessä. Kaupungistuminen tarjoaa toiseen haasteen.

Näyttää siltä, että tietyssä vaiheessa omaa vaellusta, tämä odotettu sukuherääminen tapahtuu. Tässä havahtumisessa ja heräämisessä menneisyys ja historian selvittäminen alkaakin kiinnostamaan aivan uudella tavalla. Tässä heräämisessä avautuu se mielenkiintoinen ikkuna, jossa juuri valotetaan sitä, missä on minun alkuperäni. Tässä iloisessa havahtumisessa alkaakin kiinnostamaan se, kuka on minun pappani ja mummoni. Miten menneet sukupolvet elivät ja millaista oli heidän arjen vaellus. Mitä tehtäviä ja tunnusomaisia ammatteja sukuuni liittyy?

Tässä yksinäisyyden aikakaudessa – se että saa kuulua itseä suurempaan yhteisöön ja saa tuntea kuuluvuutta menneiden sukupolvien kanssa – se voi olla kultaakin kalliimpi kokemus, joka kannattelee ja ruokkii yksittäistä vaeltajaa tässä ja nyt hetkessä.

Iloitsemme suuresti siitä, että Auttin sukuseura on valinnut suvun yhteiseksi kohtaamispaikaksi (v. 2016) Auttin kappelin. Olette sydämellisesti tervetulleita!